

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 79

din 23.06.2010

privind soluționarea contestației formulate de
S.C.S.R.L. din localitatea, județul, înregistrată la Direcția Generală a
Finanțelor Publice a județului
sub nr.din 31.05.2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului prin adresa nr. din 03.06.2010, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 31.05.2010, cu privire la contestația formulată de **S.C.S.R.L.** din localitatea, județului

S.C.S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 25.05.2010, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr.din 25.05.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 20.05.2010, înregistrat sub nr. din 21.05.2010, privind suma de **...lei, reprezentând TVA respinsă la rambursare.**

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L. prin cererea formulată precizează că materialele au fost utilizate la construcția halei de debitare a lemnului, în baza Autorizației de construcție04.2009.

De asemenea, precizează că depune în susținerea cauzei copie după autorizația de construcție și după devizul de lucrări.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 25.05.2010,

înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr.din 25.05.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 20.05.2010, înregistrat sub nr. din 21.05.2010, organele de inspecție fiscală, în urma verificării taxei pe valoarea adăugată, au constatat că societatea a achiziționat materiale de construcție (ciment, țevă, plasă sârmă, oțel beton, cuie etc.) în sumă totală de lei și a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă delei pe bază de facturi de la diverși furnizori, pentru care nu poate face dovada folosirii acestora în folosul operațiunilor sale taxabile.

Organele de control precizează că materialele de construcție au fost înregistrate în contul 6028 „Alte materiale consumabile” și că în timpul inspecției fiscale s-au solicitat documente suplimentare din care să rezulte destinația materialelor achiziționate (autorizație de construcție, devize de lucrări detaliate), dar care nu au fost prezentate.

În urma verificării efectuate, s-a stabilit că au fost încălcate prevederile art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile contestatoarei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatoare are dreptul la deducerea taxei aferente materialelor de construcție achiziționate, în condițiile în care nu face dovada că acestea au fost utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile.

Verificarea s-a efectuat în vederea soluționării decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare aferent lunii martie 2010.

În fapt, în urma verificării efectuate, s-a constatat că, în perioada mai 2009 – martie 2010, societatea a achiziționat diverse materiale de construcție (ciment, țevă, plasă sârmă, oțel beton, cuie etc.) în sumă totală de lei și a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă delei pe bază de facturi de la diverși furnizori, pentru care nu poate face dovada folosirii acestora în folosul operațiunilor sale taxabile, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au respins la rambursare această sumă.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 145 alin (2) lit. a)** din **Legea nr. 571/2003** privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează că:

„(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”.

Din textele de lege menționate se reține că persoanele impozabile au dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor numai dacă acestea sunt utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile.

Prin contestația formulată, societatea susține că materialele au fost utilizate la construcția halei de debitare a lemnului, în baza Autorizației de construcție 04.2009 și a devizului de lucrări, pe care le anexează.

Din Autorizația de construire aprilie 2009, anexată în xerocopie la dosarul cauzei, rezultă că, la cererea **S.C.S.R.L. -**, s-a autorizat „executarea lucrărilor de construire pentru: construire hală de debitare a lemnului în suprafață de 160 mp, acoperită cu tablă, înfundată cu scândură”.

Potrivit **art. 1 din Legea nr. 50/1991**, privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată,

„(1) Executarea lucrărilor de construcții este permisă numai pe baza unei autorizații de construire sau de desființare, emisă în condițiile prezentei legi, la solicitarea titularului unui drept real asupra unui imobil - teren și/sau construcții - identificat prin număr cadastral, în cazul în care legea nu dispune altfel.

(2) Construcțiile civile, industriale, inclusiv cele pentru susținerea instalațiilor și utilajelor tehnologice, agricole sau de orice altă natură se pot realiza numai cu respectarea autorizației de construire, emisă în condițiile prezentei legi, și a reglementărilor privind proiectarea și executarea construcțiilor.”

Din textele de lege menționate se reține că executarea lucrărilor de construcții este permisă numai pe baza unei autorizații de construire, emisă la solicitarea titularului unui drept real asupra unui imobil - teren și/sau construcții - identificat prin număr cadastral.

Din autorizația de construire se reține că sunt menționate atât societatea **....S.R.L.**, cât și numele persoanei **....**, astfel că, nu rezultă clar pentru cine a fost emisă această autorizație, pentru persoană fizică sau pentru societate.

Mai mult, din Balanța de verificare la data de 31.03.2010, nu rezultă că societatea **....S.R.L.** deține vreun teren sau vreun imobil sau că ar fi înregistrat în contul 231 „Imobilizări corporale în curs de execuție” lucrări de investiții efectuate în regie proprie sau în antrepriză.

La **punctele 93, 104 și 108 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 3055/2009** pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, se precizează următoarele:

„93. - (1) Imobilizările corporale cuprind: terenuri și construcții; instalații tehnice și mașini; alte instalații, utilaje și mobilier;

avansuri acordate furnizorilor de imobilizări corporale și imobilizări corporale în curs de execuție.

104. - (1) În cadrul imobilizărilor corporale sunt evidențiate în mod distinct imobilizările corporale în curs de execuție.

108. - (1) Imobilizările corporale în curs de execuție reprezintă investițiile neterminale efectuate în regie proprie sau în antrepriză. Acestea se evaluează la costul de producție sau costul de achiziție, după caz.

(2) Imobilizările corporale în curs de execuție se trec în categoria imobilizărilor finalizate după recepția, darea în folosință sau punerea în funcțiune a acestora, după caz.”

Totodată, din autorizația de construire prezentată de contribuabil rezultă că valoarea lucrărilor ce se vor executa este de lei, în timp ce, în urma verificării efectuate, s-a constatat că societatea a înregistrat pe cheltuieli, în contul 6028 „Alte materiale consumabile”, suma de lei și a dedus o taxă pe valoarea adăugată delei, deci cu mult mai mult peste valoarea înscrisă în autorizație.

Organele de inspecție fiscală menționează că, în timpul verificării efectuate, „societatea nu a prezentat autorizație de construcție”.

Prin declarația dată, administratorul societății declară pe propria răspundere, sub sancțiunea faptei de fals în declarații, prevăzută de Codul penal, că a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală toate documentele și că nu are nimic de adăugat.

Societatea depune în susținerea cauzei și un deviz de lucrări, a cărui valoare inclusiv TVA este delei, emis de S.C.S.R.L., în care sunt menționate niște valori privind demolare și reconstrucție hală, montare tablă, construcție garaj, construcție spațiu depozitare rumeguș și construcție șarpantă, dar care nu este de natură să demonstreze că s-ar fi efectuat lucrări de natura investițiilor pentru care societatea ar fi utilizat materialele de construcție achiziționate și care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

Din devizul prezentat de contestatoare, care nu poartă semnătura beneficiarului, nu se pot identifica materialele de construcție și cantitățile utilizate, în acest act fiind înscrise doar niște valori privind suprafețele, prețul pe metru pătrat și valoarea totală.

Mai mult, în timpul inspecției fiscale efectuate, potrivit **Fișei investigațiilor pe teren din data de 18.05.2010**, aflată în xerocopie la dosarul cauzei, **organele de inspecție fiscală au efectuat verificări la fața locului** privind modul de folosire a materialelor de construcții achiziționate, respectiv identificarea investiției, dar **„nu s-a constatat realizarea investiției pentru care s-au achiziționat materialele de construcții.”**

Potrivit **art. 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată,

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Având în vedere că argumentele aduse de contestatoare nu sunt de natură să înlăture constatarea organelor de inspecție fiscală că materialele de construcție achiziționate nu au fost utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile, se conchide că în mod legal organele de control au respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de **...lei**, drept pentru care urmează **a se respinge** contestația pentru această sumă, **ca neîntemeiată**.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 145 alin (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 din Legea nr. 50/1991, privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, punctele 93, 104 și 108 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, art. 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE :

- **Respingerea ca neîntemeiată** a contestației formulată de **S.C.S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 25.05.2010, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr.din 25.05.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 20.05.2010, înregistrat sub nr. din 21.05.2010, privind suma de **...lei, reprezentând TVA**.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.